

Архивски број: 08-141/9
02-09-2024 година

Постапувајќи по претставката бр. 08-141/1 од 30.1.2024 година, поднесена од
и од , со адреса на живеење на
зо својство на законски застапници-родители на малолетниот
преку со седиште на

против Министерство за внатрешни работи на Република Северна
Македонија и Основно јавно обвинителство за гонење на организиран криминал и
корупција-Специјално одделение за гонење на кривични дела сторени од лице со
полициски овластувања и припадници на затворската полиција, за сторена
дискриминација врз основа на етничка припадност во областа на правосудство и
управа, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација согласно член 21 од
Законот за спречување и заштита од дискриминација (Сл. Весник на РСМ бр. 258/2020)
на 02.09.2024
година, го донесе следното

МИСЛЕНЈЕ

СЕ УТВРДУВА ДИРЕКТНА ДИСКРИМИНАЦИЈА врз основа на етничка и расна
припадност сторена од страна на Министерство за внатрешни работи на Република
Северна Македонија и Основно јавно обвинителство за гонење на организиран
криминал и корупција-Специјално одделение за гонење на кривични дела сторени од
лице со полициски овластувања и припадници на затворската полиција, врз

Образложение

На 30.1.2024 година до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација беше
доставена претставка од страна на од
во својство на законски застапници-родители на малолетниот реку
полномошник адвокатка против Министерство за
внатрешни работи на Република Северна Македонија ("МВР") и Основно јавно
обвинителство за гонење на организиран криминал и корупција ("ОЈОГОКК")-
Специјално одделение за гонење на кривични дела сторени од лице со полициски
овластувања и припадници на затворската полиција, за сторена дискриминација врз
основа на етничка припадност.

Претставката е поднесена поради прекумерно искористување на сила од страна на полициски службеници и поради непреземање на соодветни дејствија од страна на надлежните јавни обвинители, кон дете од ромска етничка припадност.

Согласно наводите од претставката, станува збор за настан кој се случил на ден 5.11.2021 година во _____ за кој биле поднесени кривични пријави од оштетениот малолетник _____ преку неговите законски застапници-родителите, против осомничените вработени лица во МВР- _____ пред надлежното МВР на РСМ ОН Прилеп и пред Основното јавно обвинителство Прилеп, а подоцна и пред ОЈОГОКК, односно Специјалното одделение за гонење на кривични дела сторени од лице со полициски овластувања и припадници на затворската полиција.

Имено, на ден 5.11.2021 година во Прилеп, во место викано _____, _____ да земе некои работи. _____ го испратил својот малолетен син- _____ да земе некои работи. Откако по подолго изминат временски период синот не се вратил дома, таткото се загрижил и отишол да го побара. Кога пристигнал во местото викано _____, веќе имало пристигнато полициско возило со пет полициски службеници.

Наводите се дека кога полициските службеници го пресретнале малолетниот _____ физички го нападнале, при што му нанеле повеќе повреди и му ставиле лисици на рацете. Откако му ставиле лисици, го однеле во близина, кон место на кое претходно се случил инцидент за кој полициските службеници сметале дека _____ е дел од некоја поголема група која сторила кривично дело. Полицијата со прекумерна употреба на сила го распрашувала и го принудувала малолетниот _____ да каже дали знае чие е возилото кое е затекнато на местото. Полициските службеници, кои подоцна биле идентификувани како _____ двајцата вработени во ПС Прилеп, му се заканувале на _____ дека ако не каже чие е возилото и не ги однесе кај сопственикот, ќе применат побрутални мерки.

Таткото на _____ сога пристигнал на местото на настанот веднаш се приближил до полициските службеници и прашал зошто го држат неговиот малолетен син. Тој забележал дека син му бил исплашен и дека има црвенило на вратот. Полициските службеници не му одговориле ништо, а во тој момент пристигнало и полициско засилување. Таткото _____ повикал итна медицинска помош. На местото на настанот му била укажана прва помош на малолетникот, по што се упатиле до ЈЗУ Општа болница Прилеп.

За овој настан таткото _____ поднел пријава пред ПС Прилеп, каде го објаснил целиот настан.

Подносителите наведуваат дека малолетниот _____ доживеал голем стрес, страв, психичко, но и физичко страдање поради прекувремената употребена сила од страна на двајцата идентификувани полициски службеници.

Во претставката е наведено дека органите на прогон постапувајќи по пријавениот настан, кој бил уредно документиран со медицински докази за сторени физички

повреди кон оштетениот од страна на полициските службеници, постапувале без должно внимание, така што биле сторени низа неправилности во текот на постапките. Подносителите сметаат дека во конкретниот случај постои нееднакво постапување, односно дискриминација по основ на етничка припадност кон оштетениот малолетник како од страна на полициските службеници од МВР кои употребиле прекумерна сила во текот на извршување на своите службени овластувања, така и од страна на надлежните од ОЈОГОКК.

Како докази беа приложени:

- Копија од медицинска белешка од ЈЗУ Здравствен дом- одделение за итна медицинска помош од 5.11.2021 година;
- Копија од Извештај од 5.11.2021 година;
- Копија од Извештај од Ургентна медицина од 5.11.2021 година;
- Копија од Лекарски преглед од 5.11.2021 година;
- Копија од Медицинска белешка од 6.11.2021 година;
- Видео запис/снимка од местото на настанот.

По поднесената пријава пред ПС Прилеп, поднесена била и кривична пријава пред ОЈО Прилеп. Органите на прогон спровеле истражна постапка поради постоење на основано сомневање дека службени лица сториле повреда „Мачење и друго сурово, нечовечко или понижувачко постапување и казнување“ од член 142 став 1 во врска со член 22 од Кривичниот законик. Но, како што е наведено, до денот на поднесување на оваа претставка до Комисијата, оштетениот и неговите законски застапници не добиле никакво писмено известување од страна на надлежните за евентуално донесена одлука. Оттука, подносителите велат дека бидејќи надлежните органи биле летаргични и не биле преземени соодветни итни мерки, овој случај сè уште нема никаква разрешница.

Настанот бил пријавен и до Народниот правобранител Прилеп, поднесена била и пријава против полициските службеници пред Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди во МВР.

Во врска со ова како докази беа приложени:

- Претставка до МВР- Оддел за внатрешна контрола
- Пријава до ОЈО Прилеп, Народен правобранител и МВР ПС ОН Прилеп
- Писмо за загриженост

Подносителите истакнуваат дека во конкретниот случај станува збор за малолетно дете, а органите на прогон кога се работи за малолетник се должни да преземат посебни и соодветни законски мерки за помош и заштита и да постапуваат на начин на кој ќе се елиминираат сите можни штетни последици кои би настанале врз малолетникот, односно врз неговата личност и развој. Оттука, велат дека не е проблем само нееднаквото постапување од страна на органите на прогон по основ на етничка припадност, туку и самиот факт што од нивна страна се постапувало несоодветно и

нееднакво кон малолетно лице. Постапката од пријавување на настан до моментот на повикување во полиција е премногу долга и се одразила негативно врз детето. Особено напоменуваат дека полициските службеници кои постапувале во овој случај, за време на целиот период додека трае постапката се на своите работни места во полициската станица.

На ден 27.2.2024 година до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација беше доставено Дополнување на претставката од страна на полномошникот-адвокатка

Во дополнувањето таа известува дека против одлуката донесена од ОЈОГОКК е поднесен приговор до Вишото јавно обвинителство, кој го доставува во прилог. Дополнително информира дека до јавниот обвинител кој постапувал во предметот (во ОЈОГОКК) била доставена видео снимка од страна на родителите на на која јасно се гледа дека на местото на настанот има амбулантно возило, во кое е снимен малолетниот Меѓутоа ваквата видео снимка воопшто не била ценета како доказ, ниту пак била спомената во одлуката.

Согласно член 24 од Законот за спречување и заштита од дискриминација, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација на ден 28.2.2024 испрати Известување бр. 08-141/3 до ОЈОГОКК и Известување бр. 08-141/4 до МВР за произнесување по наводите од претставката.

На ден 12.3.2024 година до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација беше доставено Известување бр. 08-141/5 од ОЈОГОКК-Специјализирано одделение за гонење на кривични дела сторени од лица со полициски овластувања и припадници на затворската полиција. Известуваат дека не се во можност да одговорат на претставката од причина што по поднесен приговор од страна на и зо својство на законски застапници- родители на преку полномошник адвокат предметот со сите списи бил доставен на надлежно постапување до Вишото јавно обвинителство, за што ја упатуваат Комисијата да се обрати таму.

Комисијата за спречување и заштита од дискриминација оцени дека подносителите поставиле prima facie случај на дискриминација, односно покажале понеповолно постапување сторено со пропуштање да се преземат соодветни дејствија од страна на надлежниот јавен обвинител, како и постоење на каузална врска помеѓу етничката припадност и понеповолното постапување.

Врз основа на ова, Комисијата констатира дека изнесените тврдења во претставката се веројатни и согласно член 24 став 7 в.в. со член 26 од Законот за спречување и заштита од дискриминација, на ден 22.3.2024 година испрати Известување бр. 08-141/6 за произнесување по наводите од претставката до ОЈОГОКК со кое го префрли товарот на докажување. Истовремено истакна дека постапката пред Комисијата се води против ОЈОГОКК, каде се водела истражната постапка и од чија страна била донесена

Наредбата за запирање на истражна постапка, па од таа причина потребен е одговор на претставката од ОЈОГОКК, а не од Вишото јавно обвинителство.

На ден 25.4.2024 година до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација пристигна произнесување од МВР-Оддел за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди, како одговор на претставката. Во одговорот известуваат дека ОВККИПС има постапувано по наведениот предмет на 20.12.2021 година, при што било констатирано дека врз основа на описот на случувањето на настанот и утврдените факти и околности, не се потврдени наводите изнесени во претставката поднесена од [] и []. Исто така, на 30.12.2021 година било доставено и Известување до Народниот правобранител за пријавениот настан. Информираат дека на 9.12.2022 година и на 23.12.2022 година од страна на ОВККИПС било постапувано по Наредби од ОЈОГОКК во врска со предметниот настан, па поради тоа за дополнителни информации ја упатуваат Комисијата да се обрати до ОЈОГОКК.

Истиот ден, на 25.4.2024 година до Комисијата пристигна Известување од ОЈОГОКК со кое известуваат дека јавниот обвинител кој постапувал по предметот РОПС бр. 152/22 е именуван како јавен обвинител во Јавното обвинителство на Република Северна Македонија и повеќе не постапува по предметот, а имајќи предвид дека предметот со сите списи е доставен на надлежно постапување до Вишото јавно обвинителство Скопје, не се во можност да дадат хронолошки приказ на преземените дејствија. Информираат дека откако предметот ќе им биде вратен од Вишото јавно обвинителство, ќе се произнесат по однос на наводите во претставката.

По увид во наводите од претставката, произнесувањата по истата, како и приложените докази, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација ја констатира следната фактичка состојба:

Пријавениот настан се случил на ден 5.11.2021 година во Прилеп, кога таткото [] испратил својот малолетен син [] да земе некои работи од место викано []. Заводите на родителите на [] введени во пријавата се дека тој движејќи се по патот бил застанат од полициски службеници кои физички го нападнале, му ставиле лисици на рацете и го одвеле до возило кое било натоварено со дрва, за кои тие имале пријава дека се украдени. Заплашувајќи го [] се обиделе од него да добијат признание дека е вклучен во поголема група на лица кои ја извршиле кражбата на дрва, односно да добијат информација во чија сопственост е возилото. Во меѓувреме, на местото се собрале поголема група граѓани, а дошол и таткото [] кој откако забележал дека и по подолго изминат временски период синот не се вратил дома, отишол да го побара. Откако пристигнал, таткото ги прашал полициските службеници зошто го држат неговиот малолетен син, но не добил никаков одговор. Забележал дека син му е исплашен и има црвенило на вратот. Во тој момент пристигнало и полициско засилување. Таткото повикал итна медицинска помош, по

што на местото на настанот му била укажана прва помош на малолетникот. Видно од доставениот видео запис, на местото биле присутни поголема група граѓани, неколку полициски службеници и полициско возило, како и возило на итната медицинска помош во кое се наоѓал Видно од Упат бр. 10564 од ЈЗУ Општа болница-Прилеп, како анамнеза и наод биле наведени неколку повреди, имено *contusio capitis*, *contusio thoracis* и *contusion reg. lumbalis*.

За овој настан таткото поднел пријава пред ПС Прилеп, а подоцна и кривична пријава пред ОЈО Прилеп. Настанот исто така бил пријавен и до Народниот правобранител Прилеп, а против полициските службеници, кои подоцна биле идентификувани како била поднесена пријава пред Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди во МВР.

По ваквите пријави, органите на прогон спровеле истражна постапка поради постоење на основано сомневање дека службени лица сториле повреда „Мачење и друго сурово, нечовечко или понижувачко постапување и казнување“ од член 142 став 1 во врска со член 22 од Кривичниот законик.

Од страна на ОВР Прилеп, биле испратени Покани до и заедно со нивниот син да се јават во ПС Прилеп на ден 9.8.2022 година и уште еднаш на 7.12.2022 година, првиот пат во врска со постапката пред Одделот за внатрешна контрола, а вториот поради собирање на потребни информации во врска со препознавање на лица.

На ден 27.12.2022 година, што значи по повеќе од една година од настанот, родителите преку Здружение за правна едукација и транспарентност СТАНИЦА П.Е.Т. испратиле Писмо за загриженост до ОЈО Прилеп, ЈО на РСМ, Народен правобранител и МВР со кое изразиле загриженост за одолговлекување на постапката.

ЈО на РСМ испратило Одговор на Писмото за загриженост на ден 6.7.2023 година до адвокат од известувајќи дека по конкретниот предмет РОПС бр. 152/22 постапувало ОЈОГОКК, во врска со што на ден 12.6.2023 година била донесена Наредба за запирање на истражната постапка поради немање на докази дека осомничените го сториле кривичното дело.

ОВККИПС, пак, постапувајќи по пријавата, констатирал дека врз основа на описот на случувањето на настанот и утврдените факти и околности, не се потврдени наводите наведени во претставката од страна на и

Видно од Наредбата на ОЈОГОКК со КОПС бр. 152/22, во својство на сведоци биле повикани и испитани инспекторите од ПС од ОН Прилеп-

како и полицискиот службеник На записници од 8.2.2023 година биле сослушани и осомничените и Повикана и испитана била и лекарката од Итната

медицинска помош Прилеп, која како што се наведува го извршила првичниот преглед на

Во текот на истрагата бил направен обид со покана да се повикаат и лицата и со цел да бидат испитани во својство на сведоци, но поради неможноста за уредна достава, на ден 30.3.2023 година била издадена наредба до СВР Прилеп со цел да го известат обвинителството дали лицата се достапни на органите на прогон и на која точно адреса истите живеат. И по проток на подолг временски период и доставена ургенција до СВР Прилеп, не било постапено по издадената наредба.

Во Наредбата обвинителството истакнува дека е неспорно дека кога се јавил на лекар имал телесни повреди, што се потврдило од медицинската документација и исказот на лекарката од Итната медицинска помош, но дека нема докази дека повредите се нанесени од осомничените- полициските службеници

Притоа обвинителството наведува дека постои несогласност на исказите дадени од неговиот татко наспроти исказот на лекарката на Итната медицинска помош. Имено, неговиот татко навеле дека по настанот на лице место била повикана медицинска помош и на му била дадена инјекција за смирување, додека пак лекарката во својот исказ навела дека критичниот ден, ниту таа, ниту било кој друг колега не бил повикан ниту присуствувал на местото на настанот и дека лицето за првпат го видела во просториите на ИМП Прилеп. Дополнително навела и дека доколку имало повик за да се излезе на лице место, тоа се заведувало во дневникот за интервенции и во тој момент таа ќе била запознаена со тоа, но таков повик немало.

Во овој контекст, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација констатира дека видно од доставениот видео запис од страна на полномошник адвокат лице место било присутно и возило на Итна медицинска помош, во кое седи а пред возилото се наоѓа униформирано лице од Итната медицинска помош.

Понатаму видно од наредбата, сведоците и кои биле заедно со осомничените во службеното возило, навеле дека критичниот ден време и место не се случил никаков физички контакт, а најмалку пак со малолетно лице. Сведоците исто така навеле дека од страна на осомничените во вршењето на службата не била употребена сила, закана или друго недопуштено средство или недопуштен начин, со намера од оштетениот а изнудат признание дека сторил кривично дело.

Обвинителството наведува дека во текот на истражната постапка не биле прибавени докази од кои ќе може да се утврди причинско-последичната врска меѓу здобиените повреди на оштетениот и дејствијата на осомничените полициски службеници како и дека во поткрепа на исказот на

оштетениот била само медицинската документација од настанатите повреди, но сите останати прибавени материјални и вербални докази го негирале неговиот исказ. Последно, во наредбата се наведува и дека осомничените во своја одбрана го негирале пријавениот настан, наведувајќи дека на местото каде биле затекнати бесправно исечените дрва немало човек, ниту возач, ниту совозач, а дополнително во возилото била пронајдена лична карта на лицето кој по неколку дена дошол во ПС Прилеп и го признал делото, па оттука и немало никаква причина да изнудуваат признание од никого.

По ваквата одлука донесена од ОЈОГОКК за запирање на истражната постапка е поднесен правен лек- приговор до Вишото јавно обвинителство, кое до моментот на донесување на ова Мислење нема постапено по приговорот.

Во оваа насока, член 6 од Законот за спречување и заштита од дискриминација ја дефинира дискриминацијата како:

„Дискриминација е секое разликување, исклучување, ограничување или давање првенство што се заснова на дискриминаторска основа, со сторување или несторување, што имаат за цел или резултат спречување, ограничување, признавање, уживање или остварување на правата и слободите на одредено лице или група на еднаква основа со други“.

Директната дискриминација е дефинирана во член 8 став 1 од Законот за спречување и заштита од дискриминација, кој гласи:

„Директна дискриминација постои кога со едно лице или со група се постапува, се постапувало или би се постапувало понеповолно во однос на друго лице или група во фактичка или можна споредлива или слична ситуација, врз дискриминаторска основа“.

Комисијата за спречување и заштита од дискриминација се повикува и на праксата на Европскиот суд за човекови права (“ЕСЧП”, “Судот”), поточно пресудите против Република Македонија (Апликација бр. 69908/01), и други против Република Македонија (Апликација бр. 13252/02), против Северна Македонија (Апликација бр. 31016/17), X и Y против Северна Македонија (Апликација бр. 173/17). Овие случаи пред Судот се многу слични на случајот предмет на оваа претставка, а неколку се однесуваат и на малолетници Роми. Во предметите се работи за несоодветно спроведени истраги кои резултираат со неказнување на полициската бруталност и не земање предвид дека полициската бруталност е расно мотивирана и покрај тоа што Кривичниот закон ги препознава овие дела како дела од омраза и предвидува построги казни. Во овие случаи Европскиот суд за човекови права утврди прекршување на членот 3 од ЕКЧП имено, забрана за тортура или нечовечко или понижувачко постапување или казнување, поради неиспитување на наводите на жртвата за расно мотивирана полициска бруталност.

Имено, како што оценува Судот во случајот X и Y против Северна Македонија, во однос на процедуралниот аспект на членот 3 од Конвенцијата за заштита на човековите

права и основни слободи, за да биде „ефективна“, истрагата во врска со наводи за сторена повреда на членот 3 од страна на државни службеници мора прво да биде соодветна, што значи да овозможи утврдување на фактите и утврдување на тоа дали употребената сила била или не била оправдана во конкретните околности, како и идентификување и – ако е соодветно – казнување на одговорните лица. Понатаму, истрагата мора да биде и брза и темелна. Тоа значи дека државните органи секогаш мора да направат сериозен обид да откријат што се случило и не треба да се потпираат на избрзани или неосновани заклучоци за да ја затворат нивната истрага или врз тој основ да ги донесуваат нивните одлуки. Тие мора да ги преземат сите разумни чекори што им стојат на располагање за да обезбедат докази за инцидентот, вклучувајќи, *inter alia*, изјави на сведоци и судско-медицинско вештачење. Секој пропуст во истрагата што ја поткопува можноста да се утврди причината за повредите или идентитетот на одговорните лица би претставувало ризик од неисполнување на овој стандард. Понатаму, за истрагата да биде ефективна, институциите и лицата одговорни за спроведување на истата мора да бидат независни од оние кон кои таа е насочена. Ова значи не само отсуство на хиерархиска или институционална поврзаност, туку исто така независност во практична смисла. Истрагата треба да биде независна од извршната власт. На крај, жртвата треба да има можност ефективно да учествува во истрагата, на еден или на друг начин.

Во случајот _____ против Северна Македонија се работи за полициска бруталност кон Ром во населбата _____ за кој Секторот за внатрешна контрола не утврдува повреда и Обвинителството не постапува соодветно и не покренува обвинителен акт против сторителите, полициски службеници од единицата Алфи. И во овој случај, како во случајот на _____, обвинителството одлучува врз основа на искази на осомничените полициски службеници и врз основа на полициски извештаи. Доказите кои ги посочува _____ исто како _____ како изјави од очевидци, не се земаат предвид, односно полицијата пропушта да земе изјави од посочените лица. Постапката пред обвинителството во _____ ютив Македонија се одолговлекува и трае шест години. Судот пресуди дека Северна Македонија го прекршила член 14 (забрана на дискриминација) во врска со член 3 од Конвенцијата затоа што властите не спровеле ефикасна истрага за можни расистички мотиви зад наводната физичка злоупотреба од страна на полициските службеници за време на полициска интервенција во 2013 година во населбата _____

Комисијата смета дека постапувањето на органите за прогон, полицијата и обвинителството, во случајот на _____ во повеќе делови наликува на случаите на полициска бруталност кон Роми кои веќе се адресирани пред Европскиот суд за човекови права. Неспроведување на темелни истраги, поклонување повеќе верба на искази и извештаи составени од потенцијалните сторители и нивните колеги, одолговлекување на постапувањето и не земање предвид на расната и етничката припадност како можни мотиви за насилничко постапување, се клучни карактеристики на постапувањето во овие случаи. Не земањето предвид дека се работи за дете од традиционално маргинализирана и ранлива група и пропуштањето да се спроведат поригорозни истраги кои ќе ги земат предвид последиците кон менталното здравје и развој на детето се особено загрижувачки.

Во конкретниот случај, родителите на малолетниот _____ поднеле пријава во ПС Прилеп, а подоцна и кривична пријава пред ОЈО Прилеп, како и пријава пред Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди во МВР, против полициските службеници, подоцна идентификувани како _____ и _____. Во пријавите тие ја изнеле својата верзија на настаните и начинот на кој полициските службеници наводно се однесувале кон _____, а во поткрепа на нивните тврдења доставиле и медицински извештаи од кои биле видни неговите повреди. Имајќи го ова предвид, МВР и ОЈОГОКК понатаму имале обврска да спроведат ефективна истрага во врска со пријавите.

Со оглед на тоа што ниту МВР, ниту ОЈОГОКК, не испратија суштинско произнесување до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација, односно не го образложија своето постапување по пријавите, Комисијата го темелеше своето Мислење врз основа на погоре изложената фактичка состојба и доставените докази, особено Наредбата за запирање на истражната постапка.

Иако настанот се случил на 5.11.2021 година и биле поднесени пријави, сепак ОЈОГОКК донело Наредба КОПС бр. 152/22 за спроведување на истражна постапка на 26.12.2022 година, односно после повеќе од една година од настанот. Немајќи никаков одговор во врска со поднесените пријави, родителите на 27.12.2022 година, преку Здружение за _____ испратиле Писмо за загриженост до ОЈО Прилеп, ЈО на РСМ, Народен правобранител и МВР со кое изразиле загриженост за одолговлекување на постапката. Во рамки на истражната постапка, осомничените _____ и _____ биле повикани и испитани на записник од 8.2.2023 година. Во својство на сведоци, испитани биле и инспекторите од ПС Прилеп _____, како и полицискиот службеник _____ кои биле заедно со осомничените дента на настанот. Обвинителството направило обид да ги повика во својство на сведоци и _____, но откако не можело да биде извршена уредна достава на поканите, како и по издадена наредба до СВР Прилеп да извести дали лицата се достапни на органите на прогон, по која наредба не било постапено, тие сведоци сепак не биле сослушани.

Во оваа насока, од страна на обвинителството не било дадено објаснување за оддолжувањето на постапката, а покрај тоа, јавниот обвинител не испитал други сведоци присутни на местото на настанот, освен полициските службеници. Обвинителството прибавило вербални искази единствено од полициските службеници и инспекторите од ПС Прилеп, како и од лекарката на Итна медицинска помош Прилеп, на кои искази во голема мера ја темели донесената Наредба за запирање на истражната постапка. Па така, обвинителството наведува дека во поткрепа на исказот на оштетениот _____ ила само медицинската документација од настаните повреди, додека сите останати прибавени материјални и

вербални докази го негирале неговиот исказ. Притоа доказите кои го негираат неговиот исказ се изјави на осомничените и нивните колеги.

Дополнително, обвинителството оценува дека постои несогласност на исказите дадени од оштетениот [] и неговиот татко [] наспрема исказот даден од [] од Итната медицинска помош. Имено [] и неговиот татко навеле дека по настанот на лице место била повикана медицинска помош, додека пак лекарката во својот исказ навела дека критичниот ден ниту таа, ниту било кој друг колега, не биле повикани, ниту пак присуствувале на местото на настанот. Во оваа смисла, обвинителството поклонило целосна верба на лекарката, без да го прибави дневникот за интервенции на Итната медицинска помош како материјален доказ. Дотолку повеќе, видео записот од настанот, на кој јасно се гледа присутно возило на Итната медицинска помош и униформиран лекар, не е воопшто споменат во одлуката.

Министерството за внатрешни работи, пак, поточно Одделот за внатрешна контрола, криминалистички истраги и професионални стандарди, како одговор на претставката наведе дека има постапувано по наведениот предмет, но било констатирано дека врз основа на описот на случувањето на настанот и утврдените факти и околности, не се потврдени наводите изнесени во претставката поднесена од [] и [] д страна на МВР не беше доставена формална одлука, ниту пак било какво образложение за констатацијата дека не биле потврдени наводите изнесени во претставката.

Комисијата смета дека претставката се однесува на сериозен случај на полициска бруталност кон дете Ром, најверојатно мотивирано од омраза и предрасуди, за кој органите за прогон одбиваат да постапат соодветно, да спроведат темелни истраги и да го заштитат детето. Со ова, случајот отсликува проблем документиран и адресиран од страна на повеќе меѓународни тела за човекови права.

Во овој контекст, Извештајот на Европскиот комитет против тортура и нехуман третман ("Комитетот") до Владата на Република Северна Македонија, објавен на 15 мај 2024 година, се нотира дека во некои случаи истражните дејствија на ОЈОГОКК се покажале како неефикасни во смисла на побавно дејствување и прекумерно потпирање на полициските изјави и службени белешки, без извршување вкрстени проверки и наредување поважни истражни мерки (како форензички вештачења на наводните жртви или обезбедување на снимки од видео надзор). Во овие случаи, кривичните пријави биле отфрлени без ригорозно испитување на потеклото на повредите, кои наводните жртвите ги припишувале на полициско малтретирање.

Комитетот како пример наведува случај на наводно малтретирање на притворено лице, претрпено во полициска станица во Битола на 21 јуни 2020 година, кое се состоело од нанесување шамари и тупаници (поткрепено со конзистентна медицинска документација составена при неговото примање во Затвор Скопје) при што ОЈОГОКК ја отфрлил кривичната пријава само врз основа на испитување на полицискиот извештај за употреба на сила и, особено,